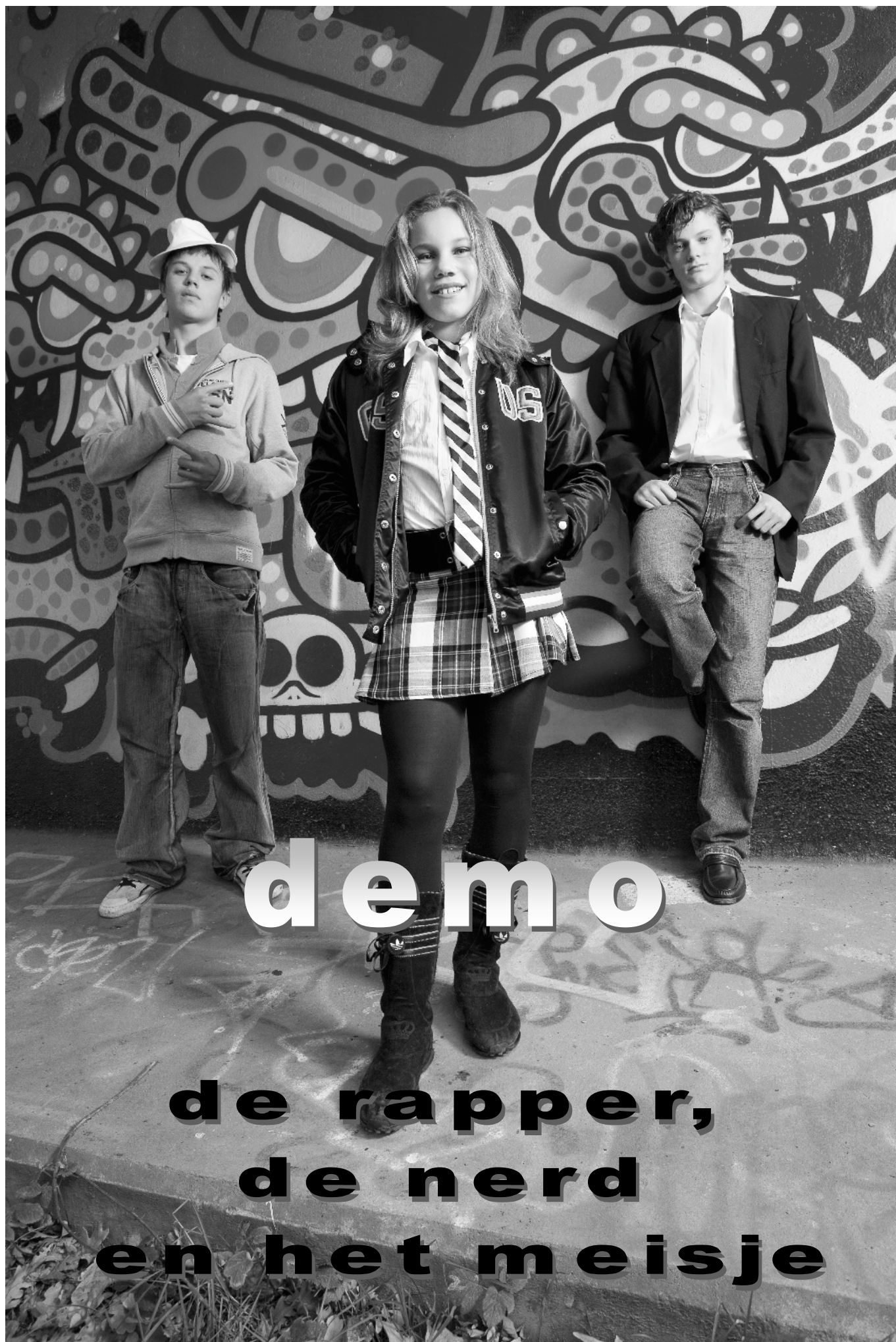

demo

**de rapper,
de nerd
en het meisje**

de rapper, de nerd en het meisje

**een deel van de tekst
(om een indruk te krijgen)**

De hele musical is te bestellen bij :

www.verkeerdebeentje.nl

Prijs: € 105,- basispakket

Exclusief tekstboekjes of digitale tekst, BTW en porto

Extra's

Tekstboekje	€ 2,-
Digitale tekst	€ 20,-
CD	€ 4,50
Script	€ 4,50

(zelf kopiëren van het geleverde materiaal is niet toegestaan, zie prijzen en voorwaarden op onze site)

Er zijn 30 uitgeschreven rollen maar de musical is ook met 17 kinderen te spelen

1. **Kevin** de Rapper. Mooie jongen, erg gericht op muziek. Matige leerling.
2. **Sebastiaan** de Nerd. Lange slungel met grote neus. Goed gebekt. Onzeker over uiterlijk.
3. **Roxanne** het Meisje. Slim maar bescheiden. Volop bezig met verliefd zijn.
4. **Jack** Commentator bij het verhaal van Kevin (m/v).
5. **Jill** Commentator bij het verhaal van Sebastiaan (m/v).
6. **Jo** Commentator bij het verhaal van Roxanne (m/v).
7. **Joost** vriend van Sebastiaan. Ook een nerd. Beredeneert altijd alles.
8. **Michael** vriend van Kevin. Muzikaal genie. Lid van rapgroep Twilight.
9. **Rachid** vriend van Kevin. Grapjas. Nieuwsgierig. Lid van rapgroep Twilight.
10. **Mathilde** vriendin van Roxanne. Leidend figuur. Vertelt graag sterke verhalen.
11. **Lisette** hartsvriendin van Roxanne. Nuchter type. Erg betrouwbaar.
12. **Sheila** vriendin van Roxanne. Acteertalentje. Oosters bloed. Speelt ook gitaar.
13. **Barbara** klasgenote. Haantje de voorste. Voelt vaak onrecht.
14. **Lotte** klasgenote. Vriendin van Barbara. Zoekt ook contact met andere meiden.
15. **Max** Klasgenoot. Vindt zichzelf een aanstormend cabarettalent.
16. **Olaf** Klasgenoot. Teruggetrokken jongen. Strielifhebber. Is graag alleen.
17. **Judith** onderwijzeres van groep acht. Doortastend maar erg aardig.
18. **Haverkamp** onderwijzer van groep zeven. Begeleidt groep acht met drama.
19. **Dijkstra** directrice van de school. Is erg voor cultureel onderwijs. Speelt piano.
20. **Henk** vader van Kevin. Is wat in het verleden blijven hangen. Mopperkont.
21. **Willemien** moeder van Kevin. Iets te zorgzaam. Verwacht te veel van Kevin.
22. **Mandy** vervelend jongere zusje van Kevin. Maakt hem het leven zuur.
23. **Liv** moeder van Roxanne. Vrijgevochten en makkelijk mens.
24. **Harry** de vriend van Liv. Ouwe rocker. Tevreden maar niet bijster slim.
25. **Rob** vader van Sebastiaan. Schrijver van radioreclames. Goed in techniek.
26. **Tine** moeder van Sebastiaan. Artistiekerig volkorentype. Gevoelsmens.
27. **Angela** Zus van Sebastiaan. Zit op de middelbare school. Praat veel over zichzelf.
28. **Jacques** bijna-(ex)-liefje van Liv. Doe-het-zelver met tatoeages.
29. **Dorus** bijna-(ex)-liefje van Liv. Wil graag indruk maken maar dat lukt niet zo.
30. **Herman** bijna-(ex)-liefje van Liv.

Scène 1 De rapper

Op het speelveld staat rechts een tafel (met tafelkleed) met vier stoelen. Links staat een bed (rechttop, zie pag. 3). Jack, Jill en Jo komen op. Ze wachten tot het publiek stil is.

Jack: Goedenavond, dames en heren. Welkom bij de musical: De rapper, de nerd en het meisje. Mijn naam is Jack en ik ben aangesteld om Kevin, de rapper, van commentaar te voorzien.

Jill: En ik ben Jill. Ik hou u op de hoogte van de zielerorselen van Sebastiaan, onze nerd! Met hem gaan we straks kennismaken.

Jo: Ik ben Jo en ik ben de alter-ego van Roxanne, het meisje. Samen wijzen wij u de weg door het verhaal.

Jack: En dat is nodig ook want het is knap ingewikkeld allemaal. Luister. Er was eens een groep acht.

Jill: En die groep acht gaat op kamp. Op het eind is er natuurlijk de bonte avond.

Jo: Maar de laatste act van die bonte avond is voor iedereen een complete verrassing.

Jill: Echter: voordat het zover is hebben we nog een lange weg te gaan.

Jack: Het begint bij Kevin, onze rapper, thuis.

Jack, Jill en Jo gaan af, Henk, Willemien en Mandy gaan aan de tafel zitten, Kevin kruipt 'in bed'.

Willemien: Kevin!!! Het is kwart voor acht!! Schiet nou eens op!!

Henk: Niet te geloven toch? Dat had ik vroeger eens moeten proberen.

Mandy: Ik was wel op tijd, hè Mam?

Willemien: Jij was op tijd, schatje. Jij bent gelukkig een heel ander kind.

Mandy: Kevin is bijna altijd te laat, hè Pap?

Henk: Kevin maakt er een potje van.

Kevin: **Ik lig nog in m'n nest en ik wil d'r niet uit vandaag
waarom zou ik ook, dat is de grote vraag.**

Nee. Die tweede zin is drie keer niks. 't Is helemaal geen grote vraag.

**Ik lig nog in m'n nest en ik wil d'r niet uit vandaag
want het leven is één grote hinderlaag**

Dat slaat ook nergens op. Hoezo nou hinderlaag!

Willemien: Die jongen ligt zich weer te verslapen. Ik ga hem nog één keertje roepen.

Henk: Laat hem toch! Dan komt ie maar te laat. Misschien dat ie daar van leert.

Koor: **Kevin kom nou je nest eens uit
we zitten al een half uur te ontbijten
Kevin, 't is al bijna tijd
en jij ligt nog je lakens te verslijten
je moet nog zoveel doen, je komt gewoon te laat
het gaat volledig fout als je niet opstaat**

**Vijf minuten om je aan te kleden
en tien minuten voor een boterham
drie minuten.....om te poetsen
het zou handig zijn als je nu kwam
je moet nog zoveel doen, je komt gewoon te laat
het gaat volledig fout als je niet opstaat**

Henk staat op en zingt het publiek toe. Willemien reageert vanaf haar plaats aan de tafel.

Henk: **Toen ik zo oud was als hij deed ik alles zelf
ik was al heel verstandig met een jaar of elf**

Willemien: **En ben je ook tevreden met het resultaat ?
schiet jij maar op want anders kom je zelf te laat**

Willemien komt nu naast Henk staan. Ze zingen de slottekst nog twee keer door elkaar heen. Daarna ziet Henk hoe laat het is en roept door de muziek heen:

Henk: Wat!! Is het al vijf over acht? Verdorie! Door dat gedoe met die jongen kom ik straks zelf nog te laat!

Henk gaat er gehaast vandoor. Kevin is inmiddels z'n bed uit en staat vooraan het speelveld. Daar rapt hij zijn nieuwgevonden zin.

Kevin: **Ik lig nog in m'n nest en ik wil d'r niet uit vandaag
waarom zou ik ook, 't leven is mij te vaag.**

Dat is het! Dat is wat ik zoek! Hèhè, eindelijk. Stomme teksten ook altijd!

**ik lig nog in m'n nest en ik wil d'r niet uit vandaag
waarom zou ik ook, 't leven is mij te vaag.
ik lig nog in m'n nest en ik wil d'r niet uit vandaag
waarom zou ik ook, 't leven is mij te vaag.**

Al rappend gaat Kevin af. De muziek loopt door. Jack, Jo en Jill komen op. Willemien en Mandy gaan af en nemen de stoelen mee. Jo neemt de tafel mee af. Ook het 'bed' moet weg. Dit moet wel rustig en liefst geruisloos gebeuren!

Jack: Dat is beter. 'Het leven is mij te vaag'. Zo voelt het ook, de laatste tijd. Vaag. Het gaat niet echt ergens heen, dat leven van Kevin. Het valt ook niet mee, als je een beroemde rapper wilt worden en je groeit op in een burgertrutten gezinnetje. .

Jill: Maar.....misschien moeten we maar eens kennis maken met Sebastiaan, onze nerd.

Sebastiaan en Joost op (als de muziek is afgelopen). Jack en Jill verdwijnen weer.

Scène 2 De nerd

We zijn op het schoolplein. Sebastiaan en Joost lopen al pratend naar middenvoor en blijven daar staan.

Sebastiaan: Dus je kunt dan wel roepen dat de mens van de aap afstamt maar eigenlijk is dat helemaal niet zo. Het gaat veel verder terug.

Joost: Als de allereerste levensvormen in de zee voorkwamen stammen we dus eigenlijk meer af van de vissen.

Michael, Rachid, Max en Olaf komen op de achtergrond voorbij lopen. Ze komen links achter op,

lopen al pratend naar rechts achter en blijven daar staan.

Sebastiaan: Sterker nog, van eencellige waterorganismen.

Joost: Maar dat doet natuurlijk verder niks af aan de evolutietheorie.

Rachid: Wat een wedstrijd gisteren, hè?

Max: Maar dat tweede doelpunt was dik buitenspel!

Michael: Helemaal niet. Die voorzet was gewoon super. Hé, Sebastiaan, vond jij het buitenspel?

Sebastiaan: Waar hebben jullie het over?

Olaf: Over de voetbalwedstrijd gisteren op TV.

Joost: Voetbal? Het spijt me. Jongens. Wij kijken alleen naar écht interessante dingen.

De drie jongens reageren afkeurend en gaan zonder geluid staan kletsen.

Sebastiaan: *(tot Joost)* Dat we eigenlijk uit zee komen wordt bijvoorbeeld bewezen door het feit dat pasgeboren baby's direct kunnen zwemmen.

Joost: Oh ja, dat heb ik gezien. Die documentaire over die Russische moeders die onder water bevallen.

Inmiddels zijn rechts achter Mathilde, Barbara en Lotte opgekomen. Ze lopen al pratend naar links achter en blijven daar staan.

Sebastiaan: Zo'n baby kan gewoon een uur onder water blijven.

Lotte: Volgens mij gaat Daniëlle gewoon winnen. Die is zó goed!

Mathilde: Welnee. Alle meisjes stemmen gewoon op Roy, puur omdat het zo'n stuk is.

Barbara: Nou, ik dus mooi niet. Ik stem op Lory. Die is tenminste niet zo glad.

Lotte: Hé Sebastiaan. Op wie ga jij stemmen?

Sebastiaan: Stemmen? Waar hebben jullie het over?

Barbara: Over 'Sterallures' natuurlijk. Morgen is de halve finale!

Joost: Sterallures? Dat talenten-gedoe? Het spijt me, meisjes. Wij kijken alleen naar écht interessante dingen.

Koor: **Ja, dit zijn echte nerds, het lijkt wel of ze alles weten
pure nerds, ook al zijn ze nog maar elf
ware nerds, een soort van superalfabetten
heuse nerds, bij hen gaat leren echt vanzelf**

Joost: Die hele discussie gaat dus eigenlijk nergens over.

Sebastiaan: Mensen hebben nou eenmaal vaak een mening over zaken waar ze niks van afweten.

Koor: **Het lijkt wel of ze in een and're wereld leven
een wereld waarin kennis vanzelfsprekend is
om voetbal en om auto's lijken zij niet te geven
is dat een kwaliteit of is dat toch een gemis?**

Max: Duidelijk een gemis. Ze hebben bijvoorbeeld nog nooit een goeie cabaretvoorstelling gezien.

Olaf: En een stripboek hebben ze nog never in hun handen gehad. Onvoorstelbaar!

Koor: **Want het zijn echte nerds, het lijkt wel of ze alles weten.....enz.**

Rachid: Ik heb gisteren wel anderhalf uur op die aardrijkskundetoets zitten zweten.

Michael: Ik ben al blij als ik een zeventje haal. Maar dat zal wel weer niet.

Koor: **Wij zijn wel eens jaloers op al hun mooie cijfers
de negens en de tieners waar ze niks voor hoeven doen
behalve dan bij gym, dan zijn zij de achterblijvers
maar komt het aan op kennis.....dan zijn zij kampioen.**

Kevin, Michael, Rachid, Max, Barbara, Lotte en Olaf gaan af. Sebastiaan en Joost gaan links vooraan geluidloos staan discussiëren. In het midden staan Roxanne, Mathilde, Sheila en Lissette. Sebastiaan kijkt regelmatig naar Roxanne. Jill en Jo komen op. Jill wijst op Sebastiaan.

Jill: Dat is dus 'de nerd'. Hij heet Sebastiaan. Die andere is er ook een, maar daar gaat het verhaal niet over, dat is Joost, de vriend van de Sebastiaan.

Jo: Heeft u trouwens gezien dat hij de hele tijd naar één speciaal meisje loopt te gluren? Nou, die staat dus daar, in dat groepje. Ze heet Roxanne. Eens kijken of u kunt ontdekken wie het is.

Jill en Jo blijven aan de zijkant staan kijken.

Scène 3 Het meisje

De meiden beginnen direct een geanimeerd kletsgesprek.

Mathilde: *(met harde stem)* Was hij eindelijk een keer goed gelukt, dooier heel gebleven, lekker knapperig donkerbruin randje, wil ik er een beetje zout op doen, zit het dopje van de zoutpot los en huppetee, een kilo zout op m'n prachtige spiegeleitje!

Sheila: Zoals ze dat zegt! 'M'n prachtige spiegeleitje.' Alsof ze d'r verliefd op is!

Mathilde: Nou, goed. Vorige keer was hij ook zo mooi gelukt maar toen zat hij hopeloos aan de pan vastgekoekt. Niet los te krijgen. Daarom heet zo'n pan natuurlijk ook koekenpan. 'Hallo, ik ben de koekenpan, de pan waarin alles vastgekoekt.'

Lissette: Dat komt vast omdat je d'r steeds met vorken en messen in zit te krassen. Daar kan zo'n pan niet tegen. Dat is slecht voor z'n antiaanbaklaagje.

Sheila: Oh, dokter. Ik heb zo'n last van mijn antiaanbaklaagje.

De meiden liggen in een deuk maar bevroren dan.

Jo: En, weet u het al? Nee? Nou, let op dan!

Kevin komt oversteken. Mathilde, Lissette en Sheila kletsen door. Roxanne stapt iets uit het groepje en kijkt Kevin met grote ogen na. Lissette ziet het. Intussen vertelt Sheila:

Sheila: Daarom eet ik ook geen cornflakes meer. Heb ik er net melk overheen gegooit, zul je zien, gaat altijd de telefoon. En tegen de tijd dat ik uitgepraat ben is alles pap. Kleffe zooi.

Mathilde: Cornflakes vind ik sowieso ranzig. Geplet veevoer.

Ze bevriezen weer.

Jo: En? Gezien? Het is die stille. Geef toe, ze is mooi. En ze is verliefd, maar dus niet op onze nerd. Nee, op de rapper. Pech voor de nerd. Maar goed voor het verhaal.

De bel gaat.

Lisette: Kom, snel naar binnen. We gaan nieuwe groepjes kiezen.

De meiden lopen af. Ook Sebastiaan en Joost maken aanstalten.

Joost: Volgens mij ben jij niet helemaal uitgeslapen. Je lijkt een beetje afwezig.

Sebastiaan: Ik? Afwezig? Helemaal niet. Ik werd wat afgeleid door die meiden.

Joost: Zeg, jij bent toch niet, eh.....?

Sebastiaan: Doe niet zo raar.

Jill: Maar Joost doet helemaal niet raar. Sebastiaan is namelijk wel degelijk, eh.....!

Jo: Nou en of! Maar nu eerst de klas in. De klas van..... juffrouw Judith! Tot zo!

Jill en Jo af.

Scène 4 De klas

Dertien leerlingen komen op met krukjes en gaan zitten, verdeeld over drie groepjes.

Judith: Goeiemorgen, kinderen. Zullen we beginnen? De aardrijkskundetoets doen we vanmiddag, direct na de pauze. Vanmorgen wil ik een begin maken met het project over klimaatverandering.

Barbara: Maar juf, we zouden vandaag nieuwe groepjes maken! Dat heeft u vrijdag nog gezegd!

Judith: Ach ja. Je hebt gelijk, Barbara. Helemaal vergeten. Maar kan dat morgen niet? Het komt nu niet zo goed uit.

Ze kan haar zin niet afmaken wegens luidruchtig protest van de hele klas.

Judith: Oké, oké. Het is al goed. Kevin, deel jij de blaadjes dan even uit? Luister. Je schrijft drie namen op van kinderen bij wie je in het groepje wil. In volgorde van hoe graag je dat wilt. Ga d'r niet van uit dat iedereen voor honderd procent z'n zin krijgt. Dat kan natuurlijk niet. Als iedereen één vriend of vriendin in het groepje krijgt ben ik al tevreden. En jullie hopelijk ook.

Kevin krijgt een stapel blaadjes, staat op en gaat die uitdelen. Daarbij wordt hij met de ogen gevolgd door Roxanne. Dan gaan de leerlingen de blaadjes invullen.

Mathilde: Als ik het zeggen mag.....zit ik het liefst bij mijn vriendinnen
want dat is veel gezelliger dan naast zo'n duffe nerd
als ik het zeggen mag

Olaf: als ik het zeggen mag.....dan zit ik liever in m'n eentje
om lekker strips te lezen maar 'k denk niet dat dat gebeurt
als ik het zeggen mag

Koor: We kiezen groepjes.....voor de rest van het jaar
de populaire kind'ren stemmen zeker op elkaar
best wel spannend.....want naast wie kom ik
naast een leuke boy
of naast een mooie chick

Max: Als ik het zeggen mag.....dan is Rachid mijn eerste keuze
want altijd als ik grapjes maak dan lacht hij zich suf
als ik het zeggen mag

Sheila: als ik het zeggen mag.....dan wil ik Olaf wel als buurman
maar is ie ongenaakbaar of alleen maar duf
als ik het zeggen mag

Koor: We kiezen groepjes.....voor de rest van het jaar.....enz.

Sebastiaan: Als ik het zeggen mag.....wil ik voor altijd naast Roxanne
zij is het meisje waar ik al een jaar verliefd op ben
als ik het zeggen mag

Roxanne: als ik het zeggen mag.....dan wil ik tegenover Kevin
zodat ik naar hem kijken kan op elk gewenst moment
als ik het zeggen mag

Koor: We kiezen groepjes.....voor de rest van het jaar.....enz.

*Tijdens het laatste refrein vormen een aantal leerlingen groepjes vooraan op het speelveld.
Groepje 1: Max en Barbara. Groepje 2: Sebastiaan en Joost. Groepje 3: Lotte, Roxanne, Sheila,
Lisette en Mathilde. Het groepje dat aan het woord komt doet nog een extra stap naar voren.*

Groepje 1:

Barbara: Je zult zien dat ik weer niet bij Lotte in het groepje kom. Stom hé.

Max: (tot Barbara) Wie heb je nog meer op je lijstje gezet dan? Behalve mij uiteraard.

Barbara: Jou? Voel je je wel lekker? Als jij bij mij in het groepje komt zoek ik een andere school!

Max: Dat zeg je alleen maar om mij een plezier te doen. Wat ben je toch een schatje.

Barbara: Ga weg, engerd! Of ik roep de politie!

Groepje 2:

Sebastiaan: Ik heb jou bovenaan gezet, maar dat zal wel niet doorgaan.

Joost: Ik jóu niet. Heeft geen zin. We hebben net al drie maanden bij elkaar gezeten.

Sebastiaan: Maar ik heb het met een speciaal doel gedaan. Een list. Ik hoop dat het werkt

Joost: Aha, een list. Ik weet het al. Er is een vrouw in het spel.

Sebastiaan: Jij met je vrouwen! Dat vind ik toch zo stom klinken. Zeg toch gewoon meisje.
Maar het gaat je verder niks aan.

Joost: Sheila! Onze exotische schoonheid. Ik wist het!

Sebastiaan: Jij weet helemaal niks! Het is Sheila niet.

Joost: Dus toch! Een vrouw! Je valt door de mand, makker!

Groepje 3:

- Lotte:** Barbara natuurlijk, en verder Rachid want die is grappig en Olaf want daar heb je geen last van.
- Mathilde:** Rachid is leuk! Ik ben niet op 'm, natuurlijk, maar hij is best een stuk.
- Sheila:** En Roxanne, heb jij Kevin er op gezet?
- Roxanne:** Kevin? Waarom.....hoe weet jij.....Lisette! Je hebt geluld!!
- Sheila:** Welnee mens. We weten het allang. Het is namelijk nogal zichtbaar.
- Roxanne:** Oh. Nou, ja, Oké dan. Ik heb hem op mijn lijstje gezet. Op drie.
- Mathilde:** Op drie! Dat is pas heftig! (*speelt*) 'Oh schat, je bent voor mij de absolute nummer drie!!'
- Sheila:** (*speelt mee*) Oh, lieverd. Ik hou ook zo van jou. Wil jij mijn derde echtgenote worden?

De meiden liggen weer in een deuk. Dan roept de juffrouw en gaat iedereen weer snel zitten.

- Judith:** Ik ben er uit!!!! (*wacht tot iedereen weer zit*)
En het is gelukt. Iedereen heeft een top-drie-naam in zijn groepje.
Groepje één: Sebastiaan, Kevin, Sheila en Mathilde. (*geroezemoes*)
Groepje twee: Roxanne, Lisette, Michael en Rachid. (*geroezemoes*)
En groepje drie is dus de rest. Lotte, Olaf, Joost, Max en Barbara. Tevreden iedereen? Zelfs Barbara? (*geroezemoes*)
Dan stel ik voor dat er straks, na schooltijd, een paar sterke jongens even blijven om mij te helpen met het verplaatsen van de tafels en de stoelen. En dan zitten jullie vanaf maandag dus in de nieuwe opstelling.

- Koor** **Zij heeft het voor elkaar, het zijn drie goedgekozen groepjes
en iedereen heeft een reden om tevreden te zijn, ze heeft het voor elkaar
ja, zelfs Barbara, die zit bij Max maar ook bij Lotte
dat eerste vindt ze balen maar dat tweede, dat is fijn, ja, zelfs Barbara**

**Dit zijn de groepjes voor de rest van het jaar
en el(le)k groepje is een lekker stel bij elkaar
goed geregeld, bijna ideaal
nu kunnen we weer door met het verhaal.**

Na het lied gaat iedereen af, met meenemen van de krukjes. Tine komt op met een schildersezel.

Scène 5 Bij de nerd thuis

We leren de gezinsleden van Sebastiaan kennen. Sebastiaan blijkt ook gedichten te schrijven. Hij leest er een voor.

Sebastiaan: *Mooi is niet het woord, want mooi, dat geldt voor kleren,
voor een liedje of het weer
lief slaat ook al nergens op, want lief, dat is een baby
of een poesje of je oma
warm komt in de buurt, maar warm, da's ook de zon,
of bijna in de buurt zijn met een blinddoek op
stralend dan? Welnee, jij bent geen kacheltje, geen douchekop
en zeker geen atoombom of centrale*

*jij?
jij bent de oorzaak van mijn hartslag
de reden voor mijn onrust
het raam waardoor ik dromend naar de toekomst kijk
jij bent het centrum van mijn denken
het branden van mijn lippen
het woord is JIJ, gewoonweg JIJ, alleen maar JIJ.*

Scène 6 Twilight

Jack: Intussen, ergens in een heel andere wijk, in de garage van een eenvoudige eengezinswoning, zijn de jongens van de rapgroep Twilight, te weten, Kevin, Michael en Rachid, druk aan het oefenen met het nieuwe nummer dat Kevin heeft geschreven. Pffffff, wat een zin! *(geeft de microfoon aan Kevin)*

Kevin: **Ik lig nog in m'n nest en ik wil d'r niet uit vandaag
waarom zou ik ook, 't leven is mij te vaag
wat nou toekomst met dat gat in de ozonlaag?
dit wordt een roemloze nederlaag**

Koor: **dus bekijk het maar, ik doe niet meer mee
ik blijf in m'n nest tot een uur of twee
bekijk het maar met je maatschappij
het is één grote volksverlakkerij
dus wat mij betreft hou ik het voor gezien
ik trek me terug voor een jaar of tien
en als dan de wereld nog niet is vergaan
misschien krijg ik dan inspiratie
om een keer vroeg op te staan**

Rachid: **Ik ga nog wel naar school maar zie er de zin niet van
dat studeren, nee, ik vind er geen donder aan
want wie houdt er nou van iets dat ie echt niet kan
laat maar zitten, ik trek mijn eigen plan**

Koor: **dus bekijk het maar, ik doe niet meer mee.....enz.**

Michael: Heel goed. Alleen kan de tekst hier en daar nog wat scherper.

Rachid: En duidelijker. Wat is bijvoorbeeld 'volksverlakkerij' voor iets raars?

Michael: Wat denk je zelf, Rachid?

Rachid: Wat ik denk? Even kijken. Lakken is verven, dus verlakken is: opnieuw verven. Net als verbouwen, dat is opnieuw bouwen maar dan anders. Volk is een hoop mensen. Mensen verven, dat doe je natuurlijk niet. Of jawel, haren kun je verven! Dus volksverlakken betekent gewoon dat iedereen, een heel volk dus, zijn haar een ander kleurtje geeft.

Kevin: Nou dan. Dan is het toch duidelijk?

Rachid: (*lachend*) Laat maar. Ik zoek het wel op.

Michael: Maar even serieus, Kevin. Je blijft tot een uur of twee in je nest liggen omdat je geen toekomst meer ziet door een gat in de ozonlaag. En dan? Dan sta je toch op. Is er om twee uur dan wel toekomst?

En zo discussiëren ze nog even door. Ze sparen elkaar niet maar blijven wel vriendelijk.

Scène 7 Bij het meisje thuis

We leren Liv en Harry kennen, bij Roxanne thuis. Roxanne en Lisette gaan boodschappen doen en besluiten om aan Liv te vragen hoe je als meisje een jongen verovert, want Liv heeft daar nogal wat ervaring in. Als ze weer thuiskomen:

Roxanne: Mam, ik heb een gekke vraag .Hoe komt het toch dat jij altijd vriendjes hebt? Ik bedoel, ik vind het best, hoor. Meestal. Maar het lijkt wel of ze in rijen staan te wachten tot ze aan de beurt zijn. Je hoeft er helemaal geen moeite voor te doen.

Harry: Nou moe.

Lisette: We zijn gewoon heel erg nieuwsgierig naar hoe dat nou gaat. Misschien kunnen we er wat van leren. Voor later.

Liv: Voor later? Of is er soms iemand hier aan tafel die op een jongen uit is?

Roxanne: (*iets te hard*) Helemaal niet!

Lisette: Roxanne is verliefd. Al drie maanden. Ze kan hem waarschijnlijk zo krijgen maar ze doet niks. Want ze durft niet.

Roxanne: Wat doe je nou! Noem jij dat een geheim bewaren. Mooie vriendin ben jij!

Lisette: We zouden het toch vragen. Dan kunnen we net zo goed vertellen waarom, anders zitten we de hele tijd moeilijk te doen.'

Harry: Precies. Eerlijkheid is des duivels oorkussen.

Liv: Harry, je bent een schat, maar je moet niet proberen slimmer over te komen dan je bent. Het oorkussen van de duivel is trouwens ledigheid. Dat moet jou toch aanspreken. (*tot Roxanne*) Maar jij wil dus weten hoe je als vrouw een man aan de haak slaat.

Harry: Daar ben ik eigenlijk ook wel benieuwd naar. Lekker trouwens, Lisette, met die pinda's d'r door.

Lisette: Pijnboompitten.

Harry: Pijnboompitten. Weer wat geleerd.

Liv: Oké. Luister. De belangrijkste wapens die een vrouw heeft zijn.....??

Harry: Ah, een quiz. Leuk! Je zegt wapensss, dat is meervoud, dus ze heeft er twee. *(ondeugend kijkend)* Zijn ze rond?

Liv: Ik weet wat je denkt, meneertje Vuilak. Zoals gewoonlijk. Maar je zit er weer eens helemaal naast. Zoals gewoonlijk. Maar inderdaad, ze zijn min of meer rond.....Met een donker puntje in het midden.

Roxanne: Ik weet het! Haar ogen.

Liv: Precies. Als je een man wilt laten weten dat je belangstelling voor hem hebt hoeft je alleen maar af en toe naar hem te kijken. Je ogen vertellen het verhaal. Maar het is de kunst om op de goeie manier te kijken. Niet als een hondje dat een baasje zoekt, niet als een dorstige vampier, niet als een uitverkoopartikel in een etalage maar met een blik van: ik vind jou misschien wel een heel klein beetje leuk. Meer niet. De man moet het gevoel krijgen dat hij behoorlijk z'n best zal moeten doen om je te veroveren maar dat hij wel een kans maakt. Verder doe je niks. De rest doet hij. En als het dan gelukt is heeft hij het gevoel dat het z'n prestatie is. Maar jij weet wel beter.

Harry: Nou moe. Als ik dat geweten had.

Jo: Gezellig toch? Zo'n moeder zou ik ook wel willen hebben. Goed sfeertje!

Jack: Voor een heel andere sfeer verkassen we nu naar het huis van de rapper.

Jo gaat ook af en neemt twee stoelen mee. Mandy komt op. Jack blijft kijken.

Scène 8 Bij de rapper thuis

Op een van de zitzakken ligt Mandy te zappen naar een denkbeeldige TV. Kevin komt binnen. Hij ploft neer op de tweede zitzak. Dan komt Willemien binnen met een dienblad met thee.

Willemien: En hoe was het op school?

Kevin: Ging wel. We hebben niet zo heel veel gedaan, want de juf was bezig met de nieuwe groepjes.

Mandy: Bij wie zit je dan nu allemaal? Bij stomme kinderen zeker?

Kevin: In onze klas zitten geen stomme kinderen. Die zitten allemaal al bij jou. Soort zoekt soort, namelijk.

Willemien: Da's nou niet aardig, Kevin. Mandy stelt een gewone vraag.

Kevin: Oh. Was dat een normale vraag? Sebastiaan, Sheila en Mathilde. Dus.....

Mandy: Sebastiaan is stom.

Kevin: Sebastiaan is niet stom. Hij is misschien niet zo cool, maar hij is superslim en best aardig.

Willemien: Goed, goed. Leuk! Thee? Koekje?

Henk komt binnen en gaat aan tafel zitten.

Henk: Staat die TV nou nog steeds aan? Toen ik een uur geleden weg ging ook al.

Kevin: Ik vind ook dat ze veel te veel kijkt. Ze zou eens wat vaker buiten moeten spelen. 't Is alleen zo jammer dat ze geen vriendinnetjes heeft.

Mandy: *(boos)* Ik heb wél vriendinnetjes! Nanja en Roosmarijn en Jelske en

Willemien: Waarom ga je niet kijken of Nanja thuis is. Jij lust tóch nog geen thee. Hier heb je een koekje. Nou, hup, naar buiten jij! *(Mandy gaat balend af)* Zeg, die Sebastiaan. Dat is toch die hoogbegaafde jongen van Jonkers?

Kevin: Zal wel. Weet ik veel. Hij kan gewoon goed leren. En hij is in taal nog beter dan de juf.

Willemien: Kan hij jou dan niet eens een beetje helpen? Als je dan toch naast hem zit.

Kevin: Ik kan natuurlijk bij hem afkijken.

Henk: *(beetje boos)* Dat bedoelt je moeder natuurlijk niet! Ze bedoelt dat hij, bijvoorbeeld na schooltijd, met jou een beetje met taal-dingen aan het stoeien zou kunnen gaan. Kun je een hoop van leren.

Kevin: Ja, hoor. Ik hoor het mezelf al vragen. Zeg Sebastiaan, heb jij zin om met mij een beetje met taal-dingen te stoeien, bij ons thuis op de bank? Hij ziet me aankomen.

Henk: *(behoorlijk boos)* Dan niet. Dan word je toch gewoon stukadoor.

Willemien: Zeg dat nou niet, lieverd. Die jongen gaat gewoon Havo doen. Zo'n entreetoets zegt nog helemaal niks. Hij kan het heus wel. Thee? Koekje?

Jack: Dat bedoel ik dus. Zou het bij de nerd thuis ook zo gezellig zijn?

Scène 9 Bij de nerd thuis

Jill komt op. Jack neemt het tafelkleed mee af. Tine komt op met schildersezel en gaat staan schilderen. Angela en Sebastiaan gaan aan tafel zitten lezen. Angela leest in een meidenblad.

Jill: Of het hier ook gezellig is? Nou en of. Zuslief Angela is thuis en dan weet je het wel!

Angela: *(laat blad aan Sebastiaan zien)* Moet je dit zien. Die staat helemaal stijf van de piercings. Da's zeker om de aandacht af te leiden van d'r puisten. Ik heb zelf trouwens een puist achter m'n oor. Kun jij iets zien, Sebas. *(gaat met d'r hoofd voor Sebastiaan hangen)* Ik voel wel wat maar ik kan natuurlijk niet achter m'n oren kijken.

Rob: *(komt op)* Luister! Nou heb ik het! *(draagt voor)* **Hardnekkige hoofdpijn is een vervelende spelbreker. Geef hem de rode kaart met MORFILON, de effectieve pijnstiller.** En dan een foto d'r bij van een voetballer die uit het veld wordt gestuurd. Die dan heel kwaad kijkt, terwijl je aan de scheidsrechter op de achtergrond kunt zien dat hij barstende koppijn heeft.

Tine: Lieverd, hebben wij nog pijnstillers in huis?

Rob: Weet ik niet. Dan zal ik even in het medicijnkastje moeten kijken.

Tine: Nou, ik weet het wel. Ik heb vorige week nieuwe gekocht. Ik moest sowieso pleisters hebben.

Rob: En? Waar wil je heen?

Tine: Jou duidelijk maken dat dingen als pijnstillers en pleisters en tampons en tandpasta in het algemeen door vrouwen worden aangeschaft. En als die een voetbalfoto zien, zeker met een close-up van zo'n agressieve aapmens, dan bladeren ze snel verder. Kortom, verkeerde doelgroep.

Sebastiaan: En mocht het je interesseren, pa, ik hou óók niet van voetbal, terwijl ik tóch wel eens hoofdpijn heb.

Angela: Sterker nog, ik krijg juist hoofdpijn van voetbal.

Rob: Oh. Nou. Ik was er zelf ook nog niet helemaal tevreden over. Misschien een foto van dameshockey? Ik werk er nog even aan verder.

Jack en Jo op. Sebastiaan, Angela, Tine en Rob af. Tine neemt ezel mee.

Jill: Nu we dan overal thuis geweest zijn gaan we weer naar school.

Jo: Want daar staat iets spannends te gebeuren.

Jack: Iets waar de hele klas al maanden naar loopt uit te zien.

Jack, Jill en Jo nemen de stoelen en de tafel mee. Alle leerlingen en komen op met krukjes. Ze gaan zitten in de nieuwe groepjessamenstelling. Judith heeft het keyboard bij zich en zet dat voor de klas neer. Ook mevrouw Dijkstra komt de klas binnen.

Scène 10 Over het kamp

Judith: Goedemorgen, jongens en meisjes. Zoals jullie weten is het vandaag zo ver. We gaan het hebben over het kamp.

Er ontstaat direct een druk geroezemoes.

Judith: Mag ik even. Nu mogen jullie dus eindelijk de vragen stellen die jullie al zo lang willen stellen.

Barbara: Waar gaan we heen? En hoe gaan we daarheen?

Max: Welke ouders gaan er mee? En meester Haverkamp? Gaat die ook mee?

Michael: Wat eten we?

Rachid: Mogen de jongens en meisjes op één zaal slapen? *(iedereen joelt)*

Judith: Dat lijken me voorlopig genoeg vragen. We zullen proberen er zo veel mogelijk te beantwoorden. Maar eerst geef ik het woord aan onze directrice, mevrouw Dijkstra, die met jullie het traditionele kamplied wil zingen.

Dijkstra: Dank je wel, juffrouw Simons. Nou, kinderen. Jullie hebben het gehoord. Ik hecht erg aan traditie en dan zeker aan muzikale traditie. Uiteraard kennen jullie ons kamplied. Ik zou dan ook willen zeggen: zing mee uit volle borst maar met beheersing. (ze 'bespeelt' het keyboard)

Koor: **We gaan op kamp, maar we weten nog niet waarheen
het wordt dus een geheime expeditie
dat is geen ramp, we wisten het al vanaf groep één
dat is hier namelijk de schooltraditie
misschien gaan we naar Groningen
misschien wel naar Cadzand
een boerderij, een camping
een kasteel in Gelderland
we gaan op kamp**

**We gaan op kamp, maar we weten nog niet met wat
het wordt dus**

**misschien wel met een boerenkar
misschien wel met de trein
misschien moeten we fietsen
dat zou wel wat minder zijn
we gaan op kamp**

**We gaan op kamp, maar we weten nog niet met wie
het wordt dus**

**misschien gaat straks mijn moeder mee
misschien de directeur
de juffrouw uit groep zes
al heeft die vaak een slecht humeur
we gaan op kamp**

Dijkstra: Dat was geweldig. Juffrouw Simons, u heeft er een echte zangklas van gemaakt.

Judith: Ik vrees dat ze dat vorig jaar bij meester Haverkamp hebben geleerd.

Dijkstra: En dan nu jullie vragen. Waar we heen gaan, hoe we reizen en wat we eten blijft dus nog even geheim. Dat hebben we tenslotte net gezongen. Maar de vraag van Rachid, over de slaapzaal, wil ik wel beantwoorden. Rachid, de jongens en de meisjes hebben niet alleen één gezamenlijke slaapzaal, er wordt ook gezamenlijk gedouché!

De hele klas gilt het uit. Mevrouw Dijkstra moet erg om haar eigen grap lachen. Als het weer stil is:

Dijkstra: Nee, hoor Rachid. Grapje. De slaapkelders zijn strikt gescheiden.

Lotte: (vol ontzetting) Slaapkelders? Iew!! Ik ga mooi niet in een kelder slapen!

Iedereen begint weer te lachen. Lotte schaamt zich voor haar argeloosheid.

Dijkstra: En hoe staat het met de plannen voor de bonte avond? Zijn er al kinderen bezig met de voorbereidingen?

Hierna vertellen de leerlingen waar ze mee bezig zijn. Er zijn vier groepjes die iets voorbereiden.

Scène 11 Plan B.

Jo: Terwijl Sebastiaan allerlei plannetjes ontwikkelt om Roxanne voor zich te winnen wil Roxanne weten hoe ze Kevin kan inpakken. En haar lieve vriendinnen helpen een handje mee. Ze zijn er inmiddels achter dat Roxannes moeder er wel erg veel vanaf weet.

Roxanne, Sheila, Lisette en Mathilde komen binnen.

Roxanne: Mam. Dat van die ogen, dat werkt dus niet altijd. Sheila heeft het geprobeerd bij Olaf en d'r gebeurde niks. Olaf werd alleen maar bang.

Liv: Ogen? Waar hebben jullie het over?

Lisette: Over hoe je een man eh.....Wij willen op de bonte avond een stukje doen over hoe een meisje een jongen eh..... verovert. Weet u nog meer manieren?

Harry: *(komt binnen)* Mag ik binnenkomen of is dit vijandelijk gebied?

Liv: Beetje wel, schat. De meiden willen weten hoe ik jou en al je voorgangers aan de haak heb geslagen.

Harry: Maar dat heb je toch al verteld?

Liv: Ik heb plan A verteld. Het simpele werk. Jouw niveau, zal ik maar zeggen. Maar plan B is voor de koppige gevallen.
Luister. Wat ook vaak werkt is de zogenaamde 'intermediair'. In tegenstelling tot veel vrouwen zijn mannen in zaken als de liefde namelijk solidair.

Harry: Ho, wacht even, schoonheid. Wil je niet van die onmogelijke woorden gebruiken. Die kinderen hebben geen idee waar je het over hebt. Ikzelf trouwens ook niet.

Mathilde: Solidair is dat je elkaar helpt.

Liv: Een intermediair is een tussenpersoon. Als je tegen een vriend van iemand, die je veroveren wil, zegt dat je die iemand wel leuk vindt, dan gaat die vriend zich er tegenaan bemoeien en van alles organiseren. De ene jager helpt de andere.

Harry: Doen vrouwen dat dan niet?

Liv: Vrouwen zijn sneller jaloers. Die voelen zich gekwetst omdat ze zelf niet de gewilde prooi zijn.

Lisette: Dat geldt dan mooi niet voor ons. Wij willen Roxanne heus wel helpen.

Liv: Ik dacht dat het voor de bonte avond was?

Sheila: En een beetje voor Roxanne.

De vier meiden gaan, over de tafel hangend, in stil overleg. Jo neemt het over.

Jo: Een intermediair dus. Om bij Kevin te geraken. Eén keer raden wie de meiden daar het meest geschikt voor achten!

De meiden: Sebastiaan!!!

Jo: En in het hoofd van Roxanne begint het nu wel een beetje te spoken. Stel dat het lukt. Stel dat Kevin straks weet dat ze op hem is! Wat dan?

Scène 12 Twilight

Iedereen af, de stoelen worden meegenomen. Jack komt op en legt het keyboard weer op de tafel. Willemien komt op en begint het keyboard met een stofdoek af te stoffen. Tijdens de scène blijft Jack staan kijken.

Jack: Intussen, bij Kevin thuis. Twilight repeteert in de garage. En Kevins moeder zorgt ervoor en erna dat het weer netjes opgeruimd wordt.

Willemien: *(ratelt)* Hallo, dus jij bent Sebastiaan. Wat leuk dat jij ook van rap houdt! Ik hoor van Kevin dat jullie nu naast elkaar zitten. Misschien is het een idee als jullie eens afspreken om samen aan teksten te werken. Daar schijn jij nogal goed in te zijn en Kevin is nou eenmaal niet zo'n talenwonder. Daar zal hij straks op de Havo nog moeite genoeg mee krijgen. Wat jammer dat jij naar het gymnasium gaat anders waren jullie misschien wel in de zelfde klas gekomen. Wat zeg ik nou? Natuurlijk is het niet jammer dat jij.... ik bedoel natuurlijk...

Kevin, Rachid en Michael komen binnen.

Kevin: Ma!!! Loop niet zo op die jongen in te praten! Hij komt voor Twilight. Laat hem met rust!

Willemien: Maar lieverd, ik probeer alleen maar.....

Kevin: Jaja, het is goed. Ga nou maar.

Willemien: Zal ik thee zetten? Ik heb toch zulke bijzondere koekjes gekocht bij bakker Bruinsma.

Rachid: Lekker, mevrouw. Kopje thee! Graag! *(Willemien af)*

Kevin: Ik moet eigenlijk niet zo bot tegen d'r doen. Ze bedoelt het allemaal goed maar ze verwacht de hele tijd zo veel van me,' begint Kevin. 'Ze denkt bijvoorbeeld nog steeds dat ik naar de Havo ga. Nou, mooi niet dus.

Sebastiaan: Ik ken dat. Mijn moeder wil de hele tijd weten hoe ik me voel. Da's wel iets anders maar minstens zo hinderlijk.

Rachid: Mijn moeder doet dat niet. Die zorgt voor ons. Ze kan lekker koken. Nederlandse moeders kijken teveel naar buiten.

Michael: Maar Marokkaanse moeders blijven teveel binnen. En da's ook niet goed.

Rachid: Weet ik wel, maar het is moeilijk. Ze probeert het goed, maar ze is niet gewend. Komt later wel. Misschien.

Michael: Laten we iets doen. We hebben een paar nummers uitgezocht om op die demo te zetten. Als dat tenminste nog doorgaat.

Sebastiaan: Ik zie mijn vader vanavond pas maar hij vindt zo iets vast kicken. Hij wil graag zogenaamd 'bij de tijd' blijven. Niet dat dat lukt maar hij doet zijn best.

Rachid: Laten we beginnen met 'Alles moet'. Die zit er goed in.

Koor: **Ik moet allemaal dit en ik moet allemaal dat
ik moet veel te veel, ik heb het wel gehad
het moet allemaal zus en het moet allemaal zo
en zo kom je terecht in een negatieve flow
want alles moet, alles moet, ja, alles moet**

Rachid: je moet je steeds naar hun normen gedragen
en dat begint al in de kinderwagen
door al die eisen ben je lamgeslagen
maar je geweten blijft aan je knagen
je wilt wel aan hun wensen voldoen
totdat je voelt: hier wringt dus de schoen
want iedereen roept: fatsoen moet je doen!
maar dat hou ik niet vol, al kreeg ik een miljoen

Koor: Ik moet allemaal dit en ik moet allemaal dat.....

Kevin: ze maken een wereld waarin je moet scoren
en als dat niet lukt, nou dan moet je ze horen
want wie niet wint heeft hopeloos verloren
en voor kritiek hebben ze dovemansoren
toch broeit er iets onder mijn hersenpan
wij willen laten zien dat het anders kan
dan worden we maar gewoon vuilnisman
we maken ons eigen bestemmingsplan

Koor: ik moet allemaal dit en ik moet allemaal dat.....

Kevin: En, vond je 't wat?

Rachid: Ik vond het goed, man!

Michael: (*lachend*) Nee, jij niet, leipo! Jij móet het wel goed vinden anders word je uit de band gegooid.

Rachid: Zie je wel! Alles moet!! Ook hier al.

Kevin: Heb je ook naar de tekst geluisterd?

Sebastiaan: Jazeker. Ik vond het een goeie tekst. Gewoon duidelijk. Ik snap ook best waarom jullie het zo zeggen. Lekker ongenueanceerd. Ik heb trouwens ook wat op papier gezet. Misschien kunnen jullie hier iets mee? Ik weet niet of het iets is, natuurlijk.

Sebastiaan geeft alle drie de jongens een vel papier. Die gaan vervolgens zitten lezen.

Jill: En dit is het moment waarop Sebastiaan zijn plannetje ten uitvoer brengt. Hij heeft zijn beste gedicht meegenomen. En natuurlijk is het goed. Het is fantastisch. De jongens zijn zo onder de indruk dat ze er meteen mee aan de slag gaan. Dit moet een hit worden. Michael heeft er al een muzikaal ideetje bij. Luister maar.

Scène 13 Oefenen met Haverkamp

Judith: We hebben het als volgt geregeld. Meester Haverkamp heeft een stagiaire die een paar middagen alleen zijn klas moet draaien.

Haverkamp: Dat betekent dat ik nu met jullie aan de bonte-avond-stukjes kan gaan werken. In de speelzaal, want die is vrij. Ik neem dan steeds een groepje apart terwijl Juffrouw Judith de rest van de klas fijn aan het rekenen kan zetten.

Barbara: Maar dat is niet eerlijk!

Haverkamp: Nog niks veranderd, Barbara? Nog altijd strijdend voor een rechtvaardige wereld?

Barbara: Reken maar van yes! Ik hou jullie in de gaten.

Haverkamp: Ik heb begrepen dat er vier groepjes zijn? Ik heb de tekst van Max al gelezen dus ik wil met hem beginnen. Heb je al twee medespelers gevonden, Max??

Max: Joost en Olaf spelen mee.

Haverkamp: Dan gaan wij naar de speelzaal. En ik wil geen pottenkijkers!

Haverkamp, Max, Olaf en Joost blijven, de rest gaat weg. Max zet intussen een stoel klaar.

Haverkamp: Het is een erg geestige tekst, Max. Ik zie het al helemaal voor me. Laten we er maar eens aan gaan werken. Wie speelt wie?

Max: Ikzelf speel natuurlijk de begrafenisondernemer, want die heeft de meeste tekst, dus die moet wel een beetje kunnen spelen. En Joost de broer en Olaf het lijk.

Haverkamp: Dat ligt inderdaad voor de hand. En dat is jammer. Dan gebeurt er wat iedereen toch al verwacht.

Joost: Is wel een beetje zo. Verrassend is anders.

Haverkamp: En Olaf is zo droog als gort, dus die moet eigenlijk de begrafenisondernemer spelen. Geen droger volk tenslotte dan begrafenisondernemers.

Olaf: Maar dat kan ik helemaal niet.

Haverkamp: Olaf, jij kunt veel meer dan je ons doet geloven.
Jij speelt de begrafenisondernemer. Max, jij gaat hier op tafel liggen met het laken over je heen. Joost, jij zit op een stoel naast de tafel. En Olaf, jij komt later op. Lees je tekst maar gewoon voor, die heeft Max al helemaal uitgeschreven.

Max gaat op de tafel onder een laken liggen, daarnaast zit Joost. Olaf gaat even af. Haverkamp staat aan de andere kant toe te kijken. Het toneelstukje begint. Je jongens acteren heel 'vet'.

Joost, Max en Olaf spelen hier een sketch over een begrafenisondernemer en een gierige klant. Het eindigt komisch.

Haverkamp: Geweldig! Heel goed gedaan, Max! Ik stel voor dat we deze rolverdeling houden.

Joost: Helemaal mee eens. Mooi gespeeld, Olaf! En mooi geschreven, Max!

Max (heel tevreden), Joost en Olaf gaan af. Jill en Jim komen op. Haverkamp blijft.

Haverkamp: Volgende act!!

Mathilde, Roxanne, Sheila en Lisette komen op.

Mathilde: Wij hebben nog niet zoveel. Maar het eerste liedje is klaar.

Sheila: Het gaat over plan A. Versieren met je ogen.

Sheila gaat met haar gitaar op de tafel zitten, de andere drie meiden gaan om haar heen staan.

Meisjes: **Kijk dan! kijk dan! Kijk dan in mijn ogen.
zie je niet dat ik je best wel aardig vind
kijk dan! Kijk dan! 't Is niet te geloven
is die goser kippig... of is hij stekeblind?
ik zit me al de hele middag vrees'lijk uit te sloven
het schijnt dat ik verleiden kan met mijn mooie ogen**

**kijk dan! kijk dan!.....enz
ze zeggen dat je ogen je geheime wapens zijn
maar hoe ik ook mijn best doe, hem krijg ik niet klein**

Haverkamp: Ik zou niet weten wat ik daar aan moet verbeteren. Hoe staat het met de rest?

Mathilde: We zijn volop bezig. De moeder van Roxanne helpt ons.

Lisette: Die is namelijk expert in mannen versieren.

Roxanne: Valt heus wel mee, hoor. Maar ze doet het niet slecht.

Haverkamp: Ik hoor het wel wanneer jullie klaar zijn. Volgende!!

Meiden af. Barbara op.

Barbara: Wij hebben een korte act. Hij heet 'Het vliegtuig'. Maar Lotte is naar de tandarts. Wilt u dan even meedoen als vrijwilliger? Ik ben de stewardess.

Haverkamp: Natuurlijk. Wat moet ik doen.

Barbara: U bent passagier van het vliegtuig. Gaat u maar op die stoel zitten.

Haverkamp gaat braaf op een stoel zitten (en profil!). Barbara gaat voor hem staan. Dan begint Barbara met een hoog stemmetje te praten. Ze maakt gebaartjes bij alles wat ze zegt.

Barbara: Welkom aan boord, ladies and gentlemen. Ik ben Barbara, uw stewardess. Volgens de weersverwachting komen we vandaag op onze route naar New York enige turbulentie tegen. Dat lijkt enger dan het is. Ik wil dan ook graag met u doornemen wat te doen in geval van een luchtzak. Een luchtzak zorgt ervoor dat het vliegtuig plotseling een stukje naar beneden valt. Op het moment dat u voelt kunt u het beste snel gaan staan. Als tegenwicht. Dit ga ik even met u oefenen. Daartoe tel ik tot drie. Bij drie gaat u staan.....Eén, twee, drie.

Braaf gaat Haverkamp staan

Barbara: En zitten maar weer. *(Haverkamp gaat zitten)* Eén, twee, drie.

Haverkamp gaat staan. Lotte is achter de stoel van Haverkamp verschenen en legt snel en stiekem een drijfnatte spons op de stoel.

Barbara: En zitten maar weer.

Haverkamp gaat weer zitten maar vliegt gelijk weer brullend overeind met een natte kont. Barbara en Lotte liggen in een deuk. Haverkamp wil de meiden gaan uitschelden maar houdt zich in omdat mevrouw Dijkstra op het lawaai is afgekomen.

Haverkamp: Zijn jullie nou helemaal be.....*(ziet Dijkstra)* Hahaha. Stelletje mispunten!

Dijkstra: Wat is hier aan de hand? Meneer Haverkamp, wat heeft u nu toch gedaan!

Haverkamp: Die meiden hebben een grap met me uitgehaald. Maar ik moet nu wel even naar huis een droge broek halen.

Dijkstra: Welnee. Nergens voor nodig. In de verkleedhoek hebben we vast nog wel een broek voor u. Keuze genoeg. Kom maar even met me mee.

Dijkstra, Haverkamp, Barbara en Lotte af. Roxanne op met een vel papier. Jo ook op.

Jo: Roxanne is geloof ik een beetje overstuur. Toch eens even informeren wat er aan de hand is. *(naar Roxanne toe)* Roxanne, meisje. Wat is er met je?

Roxanne: Er zat een brief in mijn laatje. Een gedicht. Moet je horen.

***Mooi is niet het woord, want mooi, dat geldt voor kleren,
voor een liedje of het weer
lief slaat ook al nergens op, want lief, dat is een baby
of een poesje of je oma
warm komt in de buurt, maar warm, da's ook de zon,
of bijna in de buurt zijn met een blinddoek op
enz.***

Jo: Mooi! Van wie is het?

Roxanne: Het moet wel van Kevin zijn. Hij schrijft tenslotte teksten. En ik heb de laatste tijd steeds naar hem gekeken, want volgens moeder helpt dat. Dus dan is hij misschien ook wel verliefd op mij!.....Maar ik weet het natuurlijk niet zeker.

Jo: Ai. Da's lastig. Wat ga je nu doen?

Roxanne: Ik ga aan Sebastiaan vragen of hij een keertje langs zijn neus weg aan Kevin wil vragen wat Kevin van mij vindt. Sebastiaan is dan intermediair.

Jo: Goed idee!! Daar heeft Sebastiaan precies de goeie neus voor! Succes!

Roxanne gaat af.

Jo: Ai! Dat is vast niet helemaal de bedoeling van Sebastiaan. Jill!!! *(Jill komt op)*

Jo: Jill! Het gaat een beetje mis.

Jill: Ik was er al bang voor. Sebastiaan heeft een gedicht in Roxannes laatje gestopt.

Jo: Maar Roxanne is op Kevin.

Jill: Maar dat weet Sebastiaan natuurlijk niet.

Jo: Nog niet, nee. Nóg niet. Maar dat zal niet lang meer duren. *(Jo en Jill samen af)*

Scène 13 Nog meer oefenen met Haverkamp

De jongens van Twilight oefenen een speciaal en lekker cynisch rap nummer, 'Acht jaar...', wat gaat over acht jaar basisschool.

Allemaal af. Michael neemt het keyboard mee. Even later komt Sebastiaan op. Hij wil het speelveld oversteken maar Roxanne roept hem, terwijl ze ook opkomt.

Roxanne: Sebastiaan! Heb je even? Ik wil je iets vragen. Of moet je snel naar huis?

Sebastiaan: Ik...eh,.....nee, hoor, ik bedoel.....jawel, ik heb wel even.

Roxanne: Even zitten? *(ze gaan op de tafel zitten)*

Roxanne: Wat ik vragen wou.....niet lachen, hoor, maar ik wil je iets vragen over.....eh, het heeft te maken met.....eh.....zie je, ik ben dus nogal verliefd.

Sebastiaan kijkt met grote paniekogen de zaal in. Hij zit stijf rechtop. Het is even stil.

Roxanne: Op Kevin.

Sebastiaan zakt als een pudding in elkaar, maar herstelt zich snel.

Sebastiaan: *(als een boer met kiespijn)* Leuk! Op Kevin.

Roxanne: En nou wou ik je vragen of jij, omdat je naast hem zit, niet eens een keertje met Kevin over mij zou willen praten om te kijken of je er achter kunt komen of hij mij ook leuk vindt. En hij mag dan best weten dat ik een beetje op hem ben.

Sebastiaan: Oh, goed hoor. Wil ik wel doen. Ik ga de laatste dagen trouwens best veel met hem om.

Roxanne: Ik denk trouwens dat hij ook wel op mij is. Hij heeft vanmiddag een gedicht in mijn laatje gestopt.

Sebastiaan: Een gedicht? Leuk.

Roxanne: Zo mooi! En zo gevoelig. Dat zou je niet zeggen als je hem ziet, maar hij weet precies de goeie woorden.

Sebastiaan: Oh ja? Goh.

Roxanne: Het móet wel van hem komen. Hij is toch rapper? Hij schrijft natuurlijk heel veel teksten.

Sebastiaan: Da's waar.

Roxanne: Maar je gaat met hem praten? Over mij? Best raar om dat aan jou te vragen, eigenlijk. Leuk dat je het doet. Aardig van je. Nou, doe!

Sebastiaan: Doe!

Roxanne gaat af. Sebastiaan blijft zitten. Jill komt direct op.

Jill: Daar zit ie dan. Het meisje van zijn dromen is verliefd op een ander! Da's flink balen. Maar gek genoeg is hij, behalve natuurlijk teleurgesteld, ook opgelucht. Want stel nou dat ze verliefd was geweest op hém, wat dan? Nu kan hij gewoon blijven dromen. En die dromen hoeven voorlopig nog niet te worden omgezet in.....noem eens wat.....*(met een vies gezicht)*...zoenen? Eerst maar eens die demo regelen.

In de muziek gaan Angela, Rob, Tine en Sebastiaan aan tafel zitten.

Sebastiaan: Pa, ik wou iets vragen. Ik ga tegenwoordig een beetje om met Kevin en Michael en Rachid. Die hebben een rapgroepje.

Angela: Jij? Dat lijkt me nou helemaal niks voor jou. Jij hebt niks met rap.

Sebastiaan: Best wel! Wat weet jij daar nou van.

Tine: Het verbaast mij ook wel een beetje. Jij was toch meer van die elektronische bliep- en bloep-muziek?

Angela: Welnee. Hij is meer van de 'emo'. Snottermuziek voor neerslachtige types!

Tine: Angela! Zullen we het gezellig houden?

Rob: Maar Sebastiaan, wat wou je vagen?

Sebastiaan: Nou, jij hebt toch zo'n duur opnameapparaat. Zou jij niet eens een demootje met ze kunnen opnemen?

Tine: Leuk! Dat je nu wat meer vrienden krijgt. Maar die Kevin gaat toch niet naar het Gym?

Sebastiaan: Kevin naar het Gym! Die mag blij zijn als hij VMBO-T haalt!

Angela: (boos) D'r is anders helemaal niks mis met VMBO! Niet iedereen is een nerd!

Tine: Klonk inderdaad wat minder leuk, Sebas.

Sebastiaan: Sorry.

Rob: Lijkt me eigenlijk wel interessant. Een simpel demootje moet geen probleem zijn. Wanneer? Morgenmiddag? Dan hebben we de hele middag de tijd. Mijn werk haal ik 's avonds wel in.

Sebastiaan: Morgenmiddag! Ik zal het zeggen. Zullen ze cool vinden!

Jill: Zo, dat is in ieder geval geregeld.

Jo: En dan neem ik u weer mee naar huize Roxanne. Plan C is in de maak!

Scène 14 Plan C

Liv: En, hoe is het met de liefde?

Roxanne: Ik heb plan A uitgeprobeerd en ik heb plan B d'r direct achteraan geplakt. Volgens mij gaat het werken.

Liv: Dus ik hoef je plan C helemaal niet meer te vertellen? Jammer.

Roxanne: Jawel. Vertel.

Liv: Vooruit dan maar. Het derde toverwoord: Bewondering. Mannen willen bewonderd worden om wat ze kunnen. Ze willen indruk maken. Toon dus belangstelling. Dorus bijvoorbeeld wilde steeds laten zien hoe sterk ie was. Dat was even leuk, maar het verveelde nogal snel. Luister maar:

Het volgende lied kan door Liv solo worden gezongen maar, indien wenselijk, ook in samenzang met de 'bezongen' minnaar. Per couplet dus een andere zangpartner voor Liv. Het koor zingt hier tweestemmig! (zie pagina 3)

Dorus komt op als bodybuilder, in alleen een klein broekje.

Liv: **Want neem nou Dorus met z'n mooi gespierde lijf
dat was een kanjer, nee, dat staat echt buiten kijf
helaas liet hij zich overhalen tot een demonstratie
diverse dames keken toe in stille adoratie
maar ik hoef met zo'n kleerkast....geen innige relatie
't is leuk om naar te kijken zolang het kijken blijft**

Koor: **Owowowow
je krijgt ze niet kado (2x)**

Dorus: Liv, schatje, zal ik je m'n tatoeages eens laten zien?

Liv: Hoeft niet persé, hoor.

Dorus: Als ik m'n spieren span worden ze twee keer zo groot!

Liv: Pas maar op dat je niet ontploft!

Dorus: Voor jou ontplof ik met alle plezier.

Liv: Ga dat dan maar lekker buiten doen. *(Dorus af)*

Jacques op, in overall, behangen met gereedschappen, een rol behang onder zijn arm.

Liv: **Want neem nou Jacques, de doe-het-zelver van het stel als iemand klussen kan, nee, dan is het Sjakie wel op het gebied van woningonderhoud en decoratie kwam Sjaak in zeven dagen tot een ware topprestatie maar toe hij daarna vrijen wilde viel hij uit de gratie van het idee alleen al krijg ik nu nog kippenvel**

Koor: **Owowowow
je krijgt ze niet kado (2x)**

En zo volgt er nog een couplet met de daarbij behorende tekst.

Jo: Bewondering dus. Belangstelling tonen voor wat meneer allemaal denkt te kunnen.

Jack: Benieuwd of dat ook werkt bij onze rapper.

Kevin komt op met een vel papier in z'n handen. Hij loopt in stilte te rappen. Roxanne spreekt hem aan.

Roxanne: Heb je een nieuwe tekst geschreven? Lijkt me moeilijk, hoor. Dat alles zo moet passen op de muziek, en zo.

Kevin: Dat is ook best moeilijk.

Roxanne: Ik zou dat nooit kunnen. Teksten schrijven en dan ook nog uit mijn hoofd leren. En al helemaal niet op een podium gaan staan. Knap hoor.

Kevin: Ach, je bent zo met de muziek bezig dat de rest niet boeit. En we treden nog niet echt op. We willen eerst genoeg goeie nummers hebben.

Roxanne: Ik zou jou wel eens willen horen rappen. De hele klas weet dat jullie een rap-groepje hebben maar bijna niemand heeft jullie nog horen spelen.

Kevin: Je mag best een keer komen luisteren, als je dat wilt. We repeteren bij ons in de garage. Vanmiddag?

Roxanne: Lijkt me leuk. Vanmiddag. Nou, doe dan maar.

Kevin: See you!

Ze gaan beiden een andere kant op en af.

Jo: Beet!! Ze heeft beet!

Jack: Dat heeft ze goed aangepakt. *Jill komt op.*

Jill: Zei daar iemand vanmiddag? Maar vanmiddag komt ook Sebastiaan naar Twilight kijken. En z'n vader komt een demo opnemen. Dat kan nog leuk worden.

Jo: Dat is dan mooi! Dan komt alles eindelijk samen.

Jack: Spannend!!

Scène 15 Opnemen

Rachid, Michael, Kevin, Rob en Sebastiaan komen op. Rob heeft een opnameapparaat bij zich. Twilight gaat klaarstaan. Sebastiaan gaat aan de kant zitten kijken.

Rob: Wat mij betreft kunnen we beginnen. Fouten maken is niet erg want ik neem alles minstens drie keer op. Dus: áls je een fout maakt, gewoon doorspelen.

Michael: Dan doen we eerst het nieuwe nummer **Als ik....** Met de tekst van Sebastiaan.

Rob: Ik ben benieuwd. Ik tel af vanaf drie en dan kunnen jullie beginnen.

Dan komt Willemien binnen met een dienblad met thee.

Willemien: Kijk eens, een heerlijk kopje thee! En voor ieder een lekkere verse sprits. En dit aardige meisje stond aan de deur, Kevin. Ze zei dat jij haar had uitgenodigd.

Kevin: Ach ja, da's waar ook. Sorry, Roxanne. Ik was helemaal vergeten dat we vanmiddag zouden opnemen. Je kunt misschien beter een andere keer komen.

Willemien: Geen sprake van. Dit meisje krijgt in ieder geval eerst een kop thee en een sprits.

Rachid: Roxanne kan gewoon blijven, hoor. Sebastiaan is er toch ook? Zij zijn ons publiek. Dan is het een live-opname.

Roxanne: *(tot Sebastiaan)* Mag ik bij jou komen zitten? *(ze gaat naast Sebastiaan zitten)*

Willemien: Dan laat ik jullie nu met rust, dan kan meneer Jonkers aan het werk. En als er iemand moet plassen, de WC is de groene deur rechts in de gang.

Kevin: Máá!!!

Rob: Daar gaat ie dan. Drie, twee, één, opname!!

Rachid: **als ik het zeg zijn het woorden uit een mond
van iemand die tegen je aanpraat
als ik het schrijf zijn letters op papier
waarvan geen ene flikker uitgaat
als ik het SMS komt het op een scherm
dat bij een lege accu afslaat
als ik het fluister is het zomaar een geluid
dat in de avondwind voorbijgaat**

Koor: **het is haast niet te doen er voor te zorgen
dat jij voelt wat ik voel, elke morgen
elke middag, elke avond
aan jou denken is verslavend
en dan 's nachts weer van je dromen
er is niet aan jou t' ontkomen**

Michael: als ik je mail kan het spam zijn of reclame
voor iets vrees'lijk onbenulligs
als ik je bel sla ik dicht en kom niet verder
dan iets onverstaanbaar sulligs
als ik het schilder is het beste wat ik maken kan
iets meelijwekkend knulligs
als ik cadeautjes voor je koop dan koop ik
ongetwijfeld iets ontzettend lulligs
Koor: het is haast niet te doen er voor te zorgen.....enz

Kevin: als ik het denk blijft het hangen in een kluwen
onontwarbare gedachten
als ik het droom geeft het onrust
aan de voor de rust bedoelde nachten
als ik het fantaseer dan ben ik bang me te verliezen
in wat niet is te verwachten
als ik het hoop is het te hopen dat dat hopen
niet overgaat in smachten

Koor: het is haast niet te doen er voor te zorgen.....enz

Rob: Mooi!! Dat staat er goed op. Misschien is het slim als we het direct nog een keertje doen.

Michael: Kunnen we het terughoren? Ik ben zo benieuwd hoe het klinkt.

Rob: Jazeker. Ik heb hier vier koptelefoons. Kom maar luisteren.

De drie rappers en Rob zetten een koptelefoon op en gaan luisteren.

Jack: Dat is voor Kevin een heel nieuwe ervaring. Zichzelf te horen rappen. Hij vind het helemaal super.

Jo: Maar voor Roxanne is er niet veel aan als je niks hoort.

Jill: En Sebastiaan voelt zich er ook een beetje voor spek en bonen bijzitten.

Jo: Dus stelt Roxanne aan Sebastiaan voor om even naar buiten te gaan.

Jill: En dat vindt Sebastiaan natuurlijk een heel goed idee. Weet hij veel.....

Jo:dat ze hem gaat uithoren over Kevin.

Sebastiaan en Roxanne staan voor op het podium, de anderen zitten op de achtergrond met koptelefoons op te swingen.

Roxanne: Maar vertel, hoe ging dat gesprekje tussen jou en Kevin? Wat vroeg je allemaal en wat zei hij over mij?

Sebastiaan: Gesprekje? Oh, dat! Natuurlijk. Eh.....hij zei, eh..... Hij vindt jou ook best wel leuk, geloof ik. Heel leuk zelfs. Ik weet het niet meer precies.

Roxanne: Hij vindt me heus wel meer dan alleen heel leuk, hoor! Dat kan haast niet anders. Hoe hij naar me keek, daarnet, tijdens het zingen! Wat zong hij ook alweer?
(zingt) **elke middag, elke avond
aan jou denken is verslavend
en dan 's nachts weer van je dromen
er is niet aan jou t' ontkomen**

Sebastiaan: (glunderend) Mooie tekst, hé?

Roxanne: En weet je welke ik ook zo mooi vind? (*draagt voor*) ***Jij bent de oorzaak van mijn hartslag. De reden voor mijn onrust. Het venster waardoor ik naar de toekomst kijk.***

Sebastiaan: Nee. Het is: het *ráám* waardoor ik *dromend* naar de toekomst kijk.

Roxanne: Oh. Maar hoe weet jij..... Ik bedoel.....hoe kan jij deze tekst..... Heb jij...?

Roxanne kijkt Sebastiaan met grote ogen aan. Sebastiaan weet niet waar hij moet kijken.

Jill: En Sebastiaan weet direct dat het mis is.

Jo: En Roxanne weet direct hoe de vork in de steel zit.

Dan rent Sebastiaan in paniek weg. Het is weer even stil. Jack komt op.

Jack: Iedereen van het podium af!!!

Iedereen, behalve Jo, Jill en Jack gaat van het podium af.

Jack: Wat is er aan de hand?

Jill: Hij is door de mand gevallen en in paniek geraakt.

Jo: Voor Roxanne is alles ineens duidelijk. Al die mooie teksten zijn dus niet van Kevin, maar van Sebastiaan.

Jack: Maar waar *is* Sebastiaan?

Jill: Die is naar de enige vriend gevlucht die hij heeft: naar Joost.

Jill, Jack en Jo af, Sebastiaan komt in paniek oprennen. Hij gaat met opgetrokken benen op de tafel zitten. Joost komt op en gaat achter de tafel langs heen en weer lopen, als een psychiater.

Joost: Laten we de situatie eens opdelen in plusjes en minnetjes. Te beginnen bij de minnetjes. Wat is er mis?

Sebastiaan: Wat er mis is is dat Roxanne op Kevin is en niet op mij.

Joost: Maar dat wist je al.

Sebastiaan: Wat er ook mis is is dat ze nu weet dat ik die teksten heb geschreven.

Joost: En dat mag ze niet weten?

Sebastiaan: Nog niet.

Joost: Wanneer dan wel?

Sebastiaan: Weet ik niet.

Joost: Uiteindelijk dus wel.

Sebastiaan: Ja. Denk ik.

Joost: Dus niet echt een min. Nog meer minnen?

Sebastiaan: Mijn neus is te groot.

Joost: Ouwe koek. Telt al lang niet meer mee. Goed. Dan nu de plusjes. Ze vindt jouw teksten geweldig. Plusje?

Sebastiaan: Zeker weten.

Joost: Ze vertelt jou alles over haar verliefdheid op Kevin. Je hebt dus een goed contact met haar. Plusje?

Sebastiaan: Tot nu toe wel. Maar ik weet niet of dat zo blijft

Joost: Wat voel je nu allemaal? Ben je nog verliefd?

Sebastiaan: Ja.

Joost: Ben je in paniek.

Sebastiaan: Ook.

Joost: Onzeker? Bang?

Sebastiaan: Nou en of.

Joost: Dus je voelt een heleboel. Is dat erg? Is veel voelen een plus of een min?

Sebastiaan: Dat is gemeen.

Joost: Ga naar haar toe. Vertel alles. Kijk wat er gebeurt. Je hebt geen idee hoe Roxanne zich op dit moment voelt. Waarom zou het niet iets opleveren? Neem het risico maar. Veel erger dan dat jij denkt dat het nu is kan het toch niet worden.

Dan klinkt het geluid van een mobiele telefoon. Sebastiaan wurmt onhandig een mobieltje uit zijn broekzak, kijkt ernaar en geeft het dan aan Joost. Joost neemt op.

Joost: Met Joost. Die is hier, ja. Niet best, maar dat gaat allemaal goed komen. Goed idee. Ik zorg dat ie er is. Doe!

Joost: Dat was dus Roxanne. Ze wacht op je. Bij de fontein in het park. Als ik jou was zou ik maar gaan.

Scène 16 Hoe het afliep

Jill: Eén vriend is misschien niet veel maar zo een als Joost telt voor drie.

Jack: Hij krijgt voor elkaar waar Sebastiaan al maanden over droomt: een afspraakje.

Jo: Maar vraag niet wat er allemaal voor heeft moeten gebeuren.

Jill: Zoals we aan het begin al zeiden: er was eens een groep acht.

Jack: En die groep acht gaat op kamp. Op het eind is er natuurlijk de bonte avond.

Jo: De meeste acts daarvan heeft u al gezien. Ze waren geweldig!

Jill: Alleen de onaangekondigde, verrassende slotact ontbreekt nog.

Jack: Die heeft namelijk alles te maken met wat er gebeurd is tussen de rapper.....

Jill:de nerd.....

Jo:en het meisje.....

Jill: Het is géén spectaculaire circusact.....

Jack:er zitten geen ontploffingen in

Jo:en géén ingewikkelde verkleedpartijen....

Jill: Het is wat het is. Bedankt voor uw aandacht.

Jill, Jo en Jack gaan af, Roxanne komt op. Eventueel met Sheila op gitaar

Roxanne: **Ik wil je bedanken
voor dat je er was
dat je mij hebt uitgekozen
om je warmte op te richten
met je eigen mooie woorden
en ontroerende gedichten
ik wil je bedanken
voor dat je er was**

Mathilde, Lisette en Sheila komen erbij.

Meiden: **Ik wil jullie bedanken
voor dat je er was
dat ik deel heb mogen wezen
van een leuke ploeg vriendinnen
en de ongein die we maakten
die is echt niet te verzinnen
ik wil jullie bedanken
voor dat je er was**

Alle andere spelers komen erbij.

Allemaal: **We willen jullie bedanken
voor acht mooie jaren
waarin we groot mochten groeien
in een veilige omgeving
en de school ons heeft gekoesterd
als een kleine samenleving
we willen jullie bedanken
voor dat je er was
veel liefs en tot ziens
namens de hele klas**

Sebastiaan komt naar voren en vraagt om stilte. Hij heeft een brief bij zich en leest die voor.

Hallo Sebastiaan

Bedankt dat ik al je teksten heb mogen lezen. Ze zijn echt prachtig. Ik ga ze voor altijd bewaren want als ik later oud ben wil ik me kunnen herinneren dat er op de basisschool iemand heel veel aan me heeft gedacht en daar over geschreven heeft op een manier die heel veel over die iemand zegt. Ik schrijf je deze brief zodat jij ook iets hebt om te bewaren. We zullen elkaar best nog wel zien maar we gaan straks wel naar verschillende scholen. De kans dat we elkaar uit het oog verliezen is dus best groot. Hopelijk wordt jouw leven een spannend boek. Zie mij dan maar als hoofdstuk één.

Ik wil je bedanken
voor dat je er was
dat je mij hebt uitgekozen
om je warmte op te richten
met je eigen mooie woorden
en ontroerende gedichten
ik wil je bedanken
voor dat je er was

Liefs,

Roxanne

Track 47

**Allemaal: We willen jullie bedanken
voor acht mooie jaren
waarin we groot mochten groeien
in een veilige omgeving
en de school ons heeft gekoesterd
als een kleine samenleving
we willen jullie bedanken
voor dat je er was
veel liefs en tot ziens
namens de hele klas**